

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп1 24/2019
12.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Жељко Гвојић, адвокат из ..., против туженог ББ, кога је заступао привремени заступник Дејан Крстић, адвокат из ..., одлучујући о захтеву ВВ за преиспитивање правноснажне пресуде изјављеном против решења Вишег суда у Сомбору Гж 1259/18 од 25.10.2018. године, на седници одржаној 12.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев ВВ за преиспитивање правноснажне пресуде изјављен против решења Вишег суда у Сомбору Гж 1259/18 од 25.10.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 1259/18 од 25.10.2018. године одбачена је жалба ВВ изјављена против решења Основног суда у Сомбору П 1034/17 од 30.07.2017. године, којим је одбачен предлог за понављање поступка, због тога што је изјављен од неовлашћеног лица, јер ВВ није странка у поступку нити је правни следбеник пок. ББ.

Против правноснажног решења донетог у другом степену ВВ је изјавио захтев за преиспитивање правноснажне пресуде.

Испитујући дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне пресуде, у смислу члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да захтев није дозвољен.

Наиме, захтев за преиспитивање правноснажне пресуде као правни лек предвиђен је чланом 421. до 425. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14). Одредбом члана 421. став 1. овог Закона, предвиђено је да Републички јавни тужилац против правноснажне пресуде донете у другом степену, може Врховном касационом суду поднети захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Ставом другим, трећим и четвртим истог члана, предвиђено је под којим условима и у којим роковима Републички јавни тужилац може поднети овај ванредни правни лек, као и поступање другостепеног суда по пријему захтева. Одредбе члана 422. до 425. ЗПП, прописују поступање Врховног касационог суда приликом одлучивања о захтеву.

Имајући у виду да је у конкретном случају захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднео ВВ лично (који није ни странка у поступку), а да је наведеним одредбама прописано да само Републички јавни тужилац има право да

- 2 -

поднесе овај правни лек, при чему законом није предвиђено супсидијерно право странке да поднесе захтев уколико то не учини надлежни јавни тужилац, Врховни касациони суд налази да захтев за преиспитивање правноснажне пресуде није поднет од стане овлашћеног лица, у смислу члана 421. став 1. ЗПП. Поред тога, овај правни лек се не може поднети против решења, већ само против пресуде а и то само у случају да је пресуда постала правноснажна одлуком другостепеног суда, који услови нису испуњени.

На основу изнетог, применом члана 422. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић